

Pecat

"Li va picar l'ullet" Contes per a Monstres de Santiago Pedraza

Li va picar l'ullet mentre s'arrossegava sobre meua pel llit i jo no podia moure'm per les cadenes que hi havia a les meves mans i peus.

Amb adoració m'acariciava el cos i amb un somriure lasciu em va traure pantalons i calçotets.

-Tot és culpa teva, no hauries de portar aquesta roba i sortir tan tard, ho vas buscant.

Vaig començar a plorar i cridar mentre ell esquinçava les meues entranyes.

Així van passar els minuts fins que l'home acabà. Seguidament es va pujar els pantalons i abans d'anar-se'n em va fer un tall a la cara i va besar el palmell de la meua mà.

-Per favor, que açò pare, ja he patit prou- vaig demanar dirigint-me al senyor de vermell.

Amb els seus caminars lents es va apropar a mi i amb un somriure on es veia el patiment de milers d'ànimes em va dir:

- De debò vas creure que sortiries lliure de tots els teus pecats? Ara sentiràs tot el que els vas fer a centenars de noies.

Va passar un polze per la ferida de la meua cara i el va assaborir.

Va sortit de l'habitació deixant pas a un altre home que va tancar la porta i es va traure el cinturó.

Aquest seria el meu càstig etern